

huiusmodi substantiam, cui ea omnia, quæ à Galeno dicuntur tribui possent, in nostro corpore reperi-
 ri, scribit innatum calidum esse diuinum, & cælestè quidpiam, quod à supremis causis, non autem à no-
 stris principijs, vt alia, nobis sit inditum. Ait enim multa esse animalia, vt serpentes: multas plantas, vt
 papauer, mandragoram, frigida, viuere tamen: quod argumento est, non elementarem esse hunc calo-
 rem; quandoquidem non possunt actiones illius fieri, quod a contrario in mixtione vincitur, aut vt
 ipse verbo vtar, suppar est: multa præterea esse vehementi calore, igneo, & elementari prædita, vt ar-
 senicum, sulphur, quæ tamen non viuunt, quod scilicet cælesti illo, vitalique calore sint destituta.
 Postremo esse quidem in cadaueribus calorem elementarem, ex quo, vnà cum alijs elementis, confe-
 cta est, manetq; adhuc omnium partium structura: deesse tamen vitam, quoniam extinctus est cælestis
 ille calor, qui vitæ est author: ex quibus conficere ille vult, calorem, calidumque innatum præstantio-
 ris (vt ait) cuiusdam esse originis, neque ignei elementi rudiorum naturam redolere: quod etiam Aristo-
 telis autoritate se confirmare credit. Non enim cum, dum mortem definit, vitali calori frigus, sed
 extinctionem, quæ ipsius est priuatio, opponere: tanquã contrarium non habeat, ex inferiore hoc mun-
 do, calor, qui vitæ est author. Igitur hunc calorem, aliunde transmissum, nec ex elementis insitum con-
 tendit esse: egerè tamen spirituosam substantiam, vel potius ætheream, cui inhereat, & tanquam vehiculo,
 per vniuersum corpus moueatur, ac vniuersa, quæ in eo sunt, trajiciat: esse præterea triplicem in
 corporibus nostris humorem, oleosum vnum, quo res omnes, quæ inflammantur, plus vel minus abun-
 dant, vt facilius, aut difficilius flammam concipiant, alantq; , quãdoquidem nullum credit esse corpus,
 ad inflammationem propensum, ex quo sincerum oleum arte elici nequeat: huius enim causa, tum viuæ
 tia, tum alia conflagrare. Alium statuit esse humorem, oleoso illo, tenuiorem, ex alimento genitum,
 & in occultos, arectosq; viuentium corporum recessus (vt ait) confertum, nondum tamen mutatum in
 corporis substantiam: huc humorem alimentarium vocat. Tertium ponit aqueum esse humorem,
 quo tanquam visco, terrenæ corporum partes iuncte, cohærent, quique rerum omnium, ex elemento-
 rum permixtione concretarum, sit communis, quum alij duo viuentibus duntaxat tribuantur. Porro
 oleosum humorem, tum spiritus, tum innati caloris, fundamentum esse, & proinde primogenium vocan-
 dum, censet: quoniam in eo, tanquam in prima, & communi omnium viuentium substantia, spiritus ca-
 lore perfusus, primum & per se, consistet. Cæterum ex tribus his humoribus, primogenium, & aquo-
 sum, propriam substantiam viuentium compleri: alimentarium verò esse aduentitium, & externum,
 & propterea hunc exficari, consumi que posse: alios verò, nec funditus, nec magna ex parte perire pos-
 se, re adhuc viuente. Scribit postea corpora viuentium regi calore, qui etsi qualitas est, diuinus ta-
 men, cælestis, & in æthereo spiritu subsistit; eundem habere ualentissimam vim, qua areret, si licciti-
 tem coniunctam haberet. Ad hæc proponit partes similes ex alijs quibusdam substantijs esse condi-
 tas, ex solida, stabiliq; & alia carnosa, alia spirituosam; solidam rursus medietur constare, ex terreno
 crassamento firmato aqueo humore, & ex oleoso illo, in quo dicit naturalem spiritum, quem æthe-
 reum statuit esse, inniti, & ab eo in carnosam partem spargi. Porro oleosam hanc substantiam, ex
 semine ortum ducere; immò quicquid in solida partis est substantia, siue illud inquam sit crassamen-
 tum, siue humidum oleosum, siue spiritus, siue insitus calor. Tandem colligit, calidum innatum esse
 humidum oleosum, insito spiritu, & calore undiq; perfusum, tribus enim istis illud contineri; impro-
 priè autem spiritum innatum, pro calido innato sumi. Cæterum hoc calidum innatum, esse ipsam naturam,
 duobusq; modis sumi, uno pro pura substantia, quã solidæ partes à semine contraxerunt; alio pro impu-
 ra, facta, & aucta uberioris alimenti appulsu; uel pro omni substantia, quæ moderato, & miti calore sit
 prædita. Esse præterea aliam calidi innati substantiam in osse, quam in neruo, aut carne, uel alia
 parte, hancque diuersitatem sumi, non solum ex substantiæ multitudine, sed ex primorum elemen-
 torum temperatione. Postremo omnem substantiam calidi innati, crassam inquam, oleosam, &
 spirituosam, ex sanguine, in quo hæc omnia sunt, ali, foueri q; . Hæc & alia quædam, quæ postea
 commemorabimus, ubi de spiritibus agemus, de calore, calidoque natiuo, Fernelius proponit; quæ etsi
 ingeniose, & acutè dicuntur; tamen nonnulla sunt, quæ forte melius doceri possent. Nam quod arseni-
 cum & sulphur non uiuant, causa non est, quod calorem non habeant illum cælestem, quo cur priuari
 debent, si omnia quæ in hoc mundo gignuntur, à supremis causis, originem suam ducunt: sed quod ani-
 mam, uitalemq; illam formam quæ animalibus, & plantis duntaxat est data, nequaquam obtinuerint;
 ita enim ille agit, quasi calor, siue ex cælo, siue aliunde sit, nihil ab anima differat; quod si differt, ut ille
 etiam statuit, quid animæ tribuemus? si ex calore putamus fieri, ut quædam rerum genera uiuant, alia
 uerò minime: est calor animæ instrumentum & uinculum, quo anima iungitur corpori, & in eo
 suas uires exercet; uitæ autem, aut alterius facultatis, quam anima edit, nequaquam est author.
 Cadauera etsi calorem habent cum, qui necessarius est, ut corpora sint composita, deest tamen amplior
 quidam calor influens, qui re extincta, non amplius gignitur; deest anima, quæ uitæ erat causa. Cæte-
 rum serpentes, & plantas, philosophi, & medici, aliquando dicunt esse, frigida, non ea quidem ratio-
 ne, quod minus sit in illis caloris, quàm frigoris; quippe cum omne uiuens statuatur, agnoscatq; cali-
 dum esse; sed quod plantæ frigidiores sint animalibus; hæc uerò frigida dicuntur, quia temperatis anima-
 libus